

Ari Paavilainen

**YHTEISKUNNAN
REUNALLA
FEMINIINISEN
AJAN HÄMÄRÄSSÄ**

Ari Paavilainen

**Yhteiskunnan reunalla
feminiinisen ajan hämärässä**

Julkaisutiedot

© 2024 Ari Paavilainen

Kannen suunnittelu: BoD

Sisuksen taitto: BoD

Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8468-6

Tämä kirja on kirjoitettu sen lukijoille

Voimattomana, väsyneenä sekä turtana

häviää tiedostavuus rakkaudesta,

välittämisestä sekä ilosta.

Jokainen kipinän alku tukahtuu ennen kuin edes alkaakaan.

EVOLUUTIO

nämä pulleat korruptoituneet hyeenat
jotka vaeltavat
tällä kurjalla planeetalla
jätekasojen seassa
saalistavat kasvavina laumoina
katoavaa kauneutta
niiden olemus on vääntynyt irvokkaaseen asentoon
joka herättää inhoa ja sisältää kaikki synnit
tapettuaan viimeisen leijonan
koko lauma irvistelee kuunvalossa onnellista hymyä
rumuuden riemukaaren alla

miksei maailma anna meille kaikkea rakkauttaan
pelkkää kännyköiden pirinää päivästä ja yöstä toiseen
joiden onni on liian tyhjänpäiväistä
kärsiville sieluille, jotka ovat saaneet tarpeekseen arkipäivän näytelmistä
kollektiivisesta farssista
mutkaton tylsistyminenkään ei johda mihinkään
vaikka se odottaa joka nurkan takana
hulluudenpuuskat ovat elämän kammaa pahan kosketuksesta

muistan vielä kevättaivaan kirkkauden
auringon lämmön
rakkauden
koko luonto sielussani soi
sitä kaikkea ikävöi
unta kaikki
elämän yllä
kaiken kauniin päällä
taivasalla
onnea täynnä

minusta todellisuus on kylmä kuin hyinen tuuli kalmistossa
joka sokeissa silmissä himertää
mustalla joella kaarnalaivaa kuljettaa
jossa seitsemän veljestä vaeltaa, mainingeissa ilman kotisatamaa
ilman säveltä joka yhdistää, kokoaa taivaiden aakkoset
jotka ylhäältä alas lankeaa, kukittaa polut, valtakuntaan valoisaan
läpi mustan ajan, jossa ihmiset eivät kysy itseltään mitä todella ovat
kuoleman ajojhdissa
olemme vain karitsoja
jumalten vihan oppilaita

numerot sekoaa päittemme päällä
kahleemme ovat uupuneet meihin
katajaisen kansan tympeyteen
sirpin ja vasaran kalmistoon
joka on muuttunut hyiseksi selviytymistarinaksi
huutaviksi lapsiksi
jotka aika unohti

Elviksen tuskaiset kasvot
ihohuokoset hengittävät kuolemaa
elämää suurempaa
ilman hallintaa
siltikin ne syleilevät maailmaa
kuin Beethovenin yhdeksäs
jättäen jäljen ikuisuuden mainingeissa soiden
joku jossain sen taas löytää
luo ilolla uutta aikaa, ihmisyyys uuteen asuun pukeutuu, oikeat jumalat esiin astuvat

Jos kaikki nykyajassa perustuu taloudelliseen kilpailuun ja sotiin, mitä virkaa on
kansallishengellä, joka löytyy Kalevalasta. Ihmisten sopeutuessa aina aikaan voimme viettää
Kalevalan hautajaisia.

Väinämöisen psykoottisissa aivoissa
huumaavien aineiden juhlissa
naurettavan totisuuden maailmassa
jossa ei ole järjestystä
kuin hattara sirkuksessa
lasten nauravissa unelmissa
josta kaipuu kauniina nousee
tavoittelemaan tähtiä

miksi kaikessa mitä haluamme on niin paljon väkivaltaa. Naiset ovat tasapainottava tekijä, siksi heitä rakastamme.

elämämme enkeleinä

vaikka yksin kalpeassa kuutamossa taivallamme

naisellisuus on elämä

miehet luovat itsensä teoillaan

historia kertoo sen julmaa tarinaa

jossa on liikaa anteeksiannettavaa

ei siinä ole mitään arvokasta

kunhan haluamme viehättää tyhjää miehisyyttämme tyhjällä väkivallalla

naiset ovat ajan kehto, jonka miehet rakensi

kollektiivisessä tajunnassa ihminen voi kyllä olla onnellinen muttei mitään saavuta

kliseistensanojen toisto jossa vaihdetaan energiaa, arjen hälinään hukkuen.

Elämän kovuuden jähmettävät kasvot löytävät lopulta jokaisen.

tunnen ajatusteni vanhenevan kuin siirappi

valuen läpi ajan

joka rymisee ohitseni kuin robotti

sitähän se kaikki on energiaa eri muodoissa

kun oikeaa musiikkia ei löydy

tietää että sitä pitäisi tehdä itse

jos alkaa liian varovaiseksi mitään ei tapahdu

järjestys syntyy kaaoksesta vastavoimien laki

alkaen aina uudelleen murentua

pahuutta on kaikissa se pitää van osata hallita

positiivinen eriytyminen on vaikeaa

välttämätöntä uuden luomiselle

elämässä on aina jotain rikollista

Tämä on toinen kirjani, joka koostuu
runoista ja ajatelmista.
Ajasta jossa elän, omasta itsestäni.

Sivuten mystiikkaa, filosofiaa ja taidetta.
Kulttuurin vähäistä vaikutusta tähän
aikaan, joka on hyvin kaoottinen.

Elämme tärkeässä hetkessä, jossa koko
maailma aseistautuu.

Kirja on ajan kritiikki omasta
näkökulmastani.

Tämä ei ole sydänten vuosisata,
maailmaa hallitsee kylmä äly.

BoD

